

بهبود خواص لرزه ای گنبدها و قوس های آجری به کمک مسلح سازی با پلیمرهای الیافی (FRP[†]) – مرور مطالعات موردی

احسان نیکویی^۱ سید احمد انوار^۲

بخش مهندسی راه و ساختمان، دانشکده مهندسی، دانشگاه شیراز.

چکیده

در بسیاری از بناهای تاریخی ایران، و بخصوص آنچه مربوط به بعد از اسلام است، سازندگان بنا، قوس ها و گنبدها را به عنوان عناصر مرکزی اثر تاریخی، به عنوان عناصر هنری و معماری اثر و همچنین به عنوان قسمتی از سیستم باربر بنای تاریخی به کار گرفته اند. همچنین با نگاهی به شهرهای کوچک و روستاها به ویژه آنانی که در حاشیه کویر قرار دارند، ملاحظه می شود که سقف بسیاری از آب انبارها و خانه های آنها به صورت گنبدی، هر چند کوچک، ساخته شده اند و قوس ها نیز جزئی جدائی ناپذیر از معماری این نواحی می باشند. لازم به ذکر نیست که در ساخت این آثار و بناها از آجر و بعضاً از خشت استفاده شده است.

به دلیل ضعف شدید سازه های با مصالح بنائی در مقابل نیروهای لرزه ای، سطح پائین جذب انرژی زلزله آنها، و خصوصیات مقاومتی نامناسب مصالح بنائی به خصوص در تحمل تنش های کششی، باید برای بهبود رفتار این ساختمان ها چاره اندیشی شود. قوس ها و گنبدهای آجری و مطمئناً خشتی، نیز از این قاعده مستثنی نمی باشند و رفتار آن ها، به عنوان بخش مهمی از ساختمان های تاریخی و بناهای با مصالح بنائی، همواره از منظر لرزه ای و رفتار در زمان بروز زلزله مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است.

در این مقاله ضمن تأکید بر اهمیت تحقیق در باب استفاده از تکنیک های نو در مقاوم سازی قوس ها و گنبدها، مطالبی پیرامون نحوه مقاوم سازی سازه ها با رشته های پلیمری ارائه خواهد شد. سپس، با بررسی نتایج حاصل از تحقیق های آزمایشگاهی، تأثیر این روش در رفتار قوس های آجری مورد بررسی قرار می گیرد. در ادامه، کاربرد این روش در قالب مقاوم سازی چند بنای قدیمی در کشور ایتالیا ارائه می شود. در پایان، در بخش نتیجه گیری نهایی، ضمن مقایسه این روش با سایر روش های رایج، پیشنهادهایی جهت استفاده از این روش، سازگار با گنبدهای رایج در ایران، ارائه می شود.

[†] Fiber Reinforced Polymers

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد

^۲ عضو هیأت علمی

۱. مقدمه

با بررسی صدمات و لطمات وارد بر گنبدها و قوس ها در زلزله های اخیر، می توان موارد موجد خرابی و شاخصه های گسیختگی را برای آن ها مشخص و در جهت بهبود عملکرد قوس ها تکنیک مقاوم سازی مناسب را ارائه داد.

یکی از نقاط ضعف در سازه های گنبدی و قوسی، نشیمنگاه آن یعنی محل اتصال گنبد و قوس با ناحیه تخت سقف در خانه های روستائی، و در گنبدها و قوس های بزرگتر در مساجد در محل اتصال آنها با دیوار ها می باشد. عدم اتصال مناسب گنبد و قوس با تکیه گاه آن باعث در رفتن تکیه گاه از زیر گنبد و قوس گردیده و نهایتاً خرابی آن را باعث می گردد، قوس تخریب شده سمت راست در شکل ۱. کاربرد حلقه بتنی برای حفظ یکپارچگی تکیه گاه و تضمین پیوستگی بین دیوارها و سقف یکی از روش های رایج در مقاوم سازی این گونه بناهاست. ولی این روش همواره به عنوان روشی که با تخریب بخشی از بنا و نیز مخدوش شدن اصالت بنا همراه است دیده شده و کاربرد آن با شک و تردید مواجه است.

وزن مرده بسیار زیاد مؤثر بر گنبدها و قوس ها به خاطر ضخامت نسبتاً بالای این سقف ها، یکی دیگر از عوامل مؤثر در ضعف رفتاری آن ها در مقابل زلزله می باشد، شکل های ۲ و ۳. در کنار این مسئله وجود بازشوهای زیاد در دیوارها نیز در تضعیف عملکرد سازه در مقابل

شکل ۲. ویرانی در اثر بار مرده بسیار زیاد مؤثر بر قوس ها، زلزله بم (۲۰۰۳).

نیرو در اطراف بازشوها، [1].

[1].

نیروهای جانبی نقش دارد.

ابتکار معماران ایرانی در استفاده از بازشوهای به شکل قوس در رفتار بهتر سیستم اعم از گنبد، قوس و دیوارها نقش بسزایی دارد، شکل ۴. با این وجود عدم رعایت فاصله مناسب این باز شوها از یکدیگر در بسیاری از بناها باعث پدید آمدن مشکلات پیش گفته می گردد. نقش این قوس ها نیز می تواند به عنوان ابزاری برای انسجام و هماهنگی دو عنصر برابر جانبی که در زیر گنبد قرار گرفته اند، مطرح باشد، شکل ۵.

شکل ۵. گنبد قرار گرفته بر روی دو دیوار و دو قوس و ویرانی

قوس در زلزله بم (۲۰۰۳) به سبب ضعف مصالح و عملیات

نامناسب ساخت، [۱]. با توجه به موارد ذکر شده نیاز به روش و یا ر با مصالح بنائی را بهبود بخشند و در عین حال با اجرای آ گردید وجود دارد؛ روش و یا روش هائی که برای ایجاد پیوستگی مناسب بین دیوارها و گنبدها و قوس ها و همچنین برای مقاوم سازی آنها به کارگرفته می شوند. در سال های اخیر استفاده از پلیمرهای الیافی برای رسیدن به این اهداف، به عنوان گزینه ای مناسب از سوی محققین پیشنهاد شده است.

۲. بررسی های آزمایشگاهی

برای بررسی رفتار و عملکرد قوس ها و گنبد ها و دیوارهای آجری که با پلیمرهای الیافی مقاوم سازی شده اند، بررسی های آزمایشگاهی مختلفی توسط محققین صورت گرفته است.

۲.۱. قوس های آجری

در سال ۲۰۰۱ والوزی و مودنا [2 و 3]، به منظور بررسی مکانیسم شکست قوس ها پس از مقاوم سازی آن ها با پلیمر های الیافی با استفاده از امکانات دانشگاه پادوا (Padua) در ایتالیا، ۶ نمونه قوس آجری ساختند. در دو نمونه، ورق های پلیمر الیافی شیشه ای (GFRP)

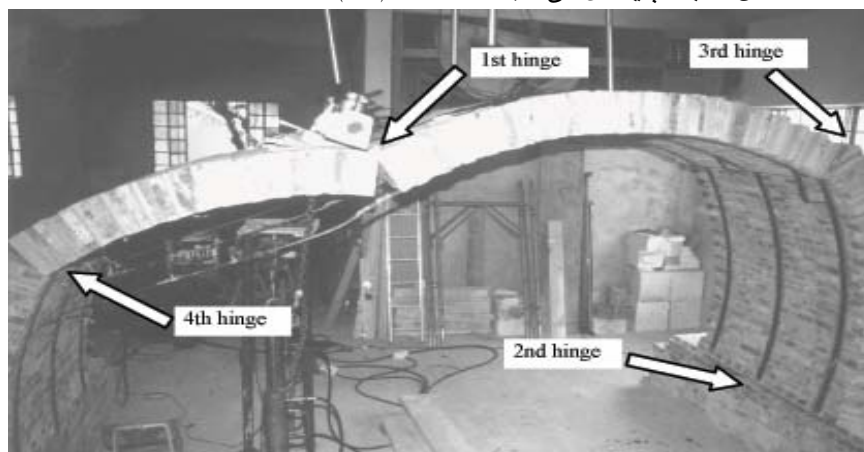
در سطح خارجی قوس چسبانیده شد. دو نمونه نیز با قراردادن ورق های پلیمرالیافی (CFRP) در سطح خارجی تقویت گردیدند. درون قوس دو نمونه دیگر پس از آغشته نمودن سطح قوس با چسب اپوکسی با پلیمرهای کربنی (CFRP)، تقویت گردیدند. بارگذاری قوس در یک چهارم دهانه آن صورت گرفت. خصوصیات پلیمرهای الیافی استفاده شده در جدول ۱ دیده می شود

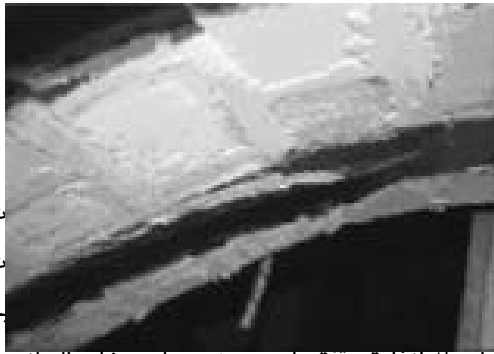
قوس ها به شکل منحنی زنجیری (Catenary) در نظر گرفته شده بودند و با توجه به اینکه مقاومت و مدول الاستیک پلیمرهای شیشه ای کمتر از پلیمرهای کربنی است برای تقویت نمونه ها با پلیمرهای الیافی به نحوی که سختی تقریباً یکسانی داشته باشند، پلیمرهای الیافی شیشه ای در عرض ۲۰۰ میلی متر از قوس استفاده شدند و این در حالی بود که پلیمرهای الیافی کربنی در عرض تنها ۷۰ میلی متر داخل نمونه ها را پوشانده بودند.

جدول ۱: خصوصیات پلیمرهای الیافی در آزمایشات الیافی و کربنی در مدل چهار مفصل در ناپایداری قوس های آجری

Property	FRP Type	
	Carbon (C1-30)	Glass (G-73R)
Tensile Strength (MPa)	3430	1700
Elastic Modulus (GPa)	230	65
Density (kg/m ³)	1820	2600
Thickness (mm)	0.165	0.161
Ultimate Strain (%)	1.50	2.80

طول دهانه آن هارخ می دهد. استفاده از عنوان مفصل پلاستیک برای این مکانیسم ها نمی تواند چندان درست باشد، چرا که این مفاصل عموماً در یکی از سطوح داخلی یا خارجی قوس پدید می آیند و عملکرد آنها به گونه ای است که حالت پلاستیک به آن صورتی که از یک مفصل پلاستیک انتظاری رود از خود نشان نمی دهند. در قیاس با آن ها محل تشکیل مفصل پلاستیک در سازه های معمولی عموماً خط مرکزی عضو در نظر گرفته می شود و قابلیت تحمل کشش در آن ها وجود دارد لیکن در مفاصل تشکیل شده در قوس آجری چنین نیست. این مفاصل امکان آزادی دوران بین قسمت های میانی را فراهم می آورند و در نهایت تشکیل چهار عدد از آن ها به ناپایداری می انجامد، شکل ۶ (الف).

(الف)

شکل ۶. مکانیسم های زوال در قوس الف:
تقویت نشده [4] و ب: تقویت شده در
داخل، [2].

(ب)

آن گونه که این محققین نشان دادند، دیده نمی باشد. بلکه در حالتی که قسمت خارجی برشی و لغزش بین ملات و آجر صورت پلیمرهای الیافی تقویت شود، شکست به واسطه افزایش تنشهای عمود بر پلیمرهای الیافی و پدیده جداشدگی (Debonding) اتفاق می افتد، شکل ۶ (ب). این محققین پیشنهاد کردند موارد زیر در مقاوم سازی قوس های آجری با پلیمر های الیافی در نظر گرفته شوند.

۱. استفاده از ورق های پلیمری با عرض زیاد به تجمع تنش های فشاری در طرف مقابل و در مصالح بنائی می انجامد. لذا ضروری است برای این که رفتار قوس به سمت رفتار ترد شکن سوق داده نشود، برای درصد تسلیح حداکثر مقداری منظور نمود.

۲. از استفاده از پلیمر های الیافی به صورت موضعی باید پرهیز نمود. از سوی دیگر نیز استفاده از پلیمر های الیافی در تمام طول قوس نیز بهینه نیست. استفاده از این پلیمر ها در طولی حدود ۰/۷۵ طول قوس پیشنهاد می گردد، که تغییرات آن به نوع پلیمر های الیافی وابسته است.

۳. با وجود تفاوت در مکانیسم شکست در قوس های تقویت شده در قسمت داخل با آن هایی که در سطح خارجی تقویت شده اند، لیکن مقاومت نهائی کسب شده در هر دو حالت تقریباً در یک حد می باشد.

۴. در مورد استفاده از انواع مختلف پلیمرهای الیافی نیز مشاهده شد که استفاده از پلیمر های شیشه ای نسبت به پلیمرهای کربنی به مراتب بهتر است چرا که استفاده از پلیمرهای کربنی به واسطه مدول الاستیک بالاتر این مواد رفتار ترد شکن تری به قوس می دهند، که هدف پرهیز از چنین رفتاری است. جابجائی نهائی در مناطق شکست در موارد استفاده از پلیمر شیشه ای به مراتب بیشتر از موارد استفاده از پلیمرهای کربنی بود.

۲.۲. گنبد های آجری

در سال ۲۰۰۴ فاچیو و فوراباچی [5] در دانشگاه IUAU، واقع در شهر ونیز ایتالیا، ۵۰ نمونه اندازه واقعی از قوس‌ها و گنبد‌های با مصالح بنائی (شکل ۷) که توسط انواع

قرار دادند. نتایج به دست آمده از این تحقیق به قرار زیر است:

۱. مکانیسم شکست قوس‌ها و گنبد‌های مسطح و قوس‌های گنبدی در واقع متنوع می‌باشند. وقوع ترک‌های عمودی در واقع وجود پلیمرهای الیافی نمی‌تواند از وقوع این پدیده مکانیسم گسیختگی در قطعات پدید آمده در گنبد، همان مکانیسم شکست معمول در قوس‌های مسلح می‌باشد.

۲. مقاومت مرتبط با انواع مکانیسم‌های محتمل برای شکست گنبد‌های آجری مسلح با روابط پیشنهادی قابل پیش‌بینی می‌باشد.

۳. به دلیل نزدیکی مکانیسم‌های شکست گنبد‌ها و قوس‌های مسلح، پیشنهادات ارائه شده توسط محققین دیگر برای استفاده بهینه از پلیمرهای الیافی جهت تقویت مناسب قوس‌های آجری، نیز می‌تواند برای تقویت گنبد‌ها استفاده شود.

۳. مطالعه‌های موردی و مثال‌هایی از کاربرد انواع الیاف پلیمری در بناهای تاریخی ایتالیا

مطالعات موردی در ایتالیا در زمینه مقاوم‌سازی قوس‌ها با انواع الیاف پلیمری به دو صورت انجام شده است. در وجه اول یک قوس خاص از یک بنای تاریخی برگزیده شده و پس از بررسی مصالح مورد استفاده در آن و ساخت همان قوس در آزمایشگاه و مقاوم‌سازی نمونه آزمایشگاهی، قوس مقاوم‌سازی شده مورد ارزیابی قرار گرفته و نتیجه در مقاوم‌سازی قوس اصلی در بنای تاریخی به کارگرفته می‌شود. در وجه دوم قوس، مستقیماً بدون بررسی قبلی رفتار نمونه در آزمایشگاه، مقاوم‌سازی می‌گردد. این روش در مورد دو دسته از قوس‌ها ی‌زیر به کار گرفته شده است.

الف) قوس های آسیب دیده در زلزله های قبلی.

ب) قوس های سالم قبل از هرگونه صدمه در اثر زلزله.

به عنوان مثالی از گروه اول، مقاوم سازی قوس واقع در قصر بولونیا و از گروه دوم حالت الف، مقاوم سازی یک قوس در کلیسای شهر اسیسی و برای حالت دوم، مقاوم سازی قوس واقع در بنای " Elmi Pandolfi " ارائه می گردند.

۳.۱. مقاوم سازی قوس قصر بولونیا (Palazzo Bologna)

لوچیانو و همکاران [6] در دانشگاه کاسینوی ایتالیا به بررسی مقاوم سازی قوس واقع در آخرین طبقه قصر بولونیا با استفاده از پلیمرهای الیافی پرداخته اند. این محققین قبل از انجام مقاوم سازی بر روی قوس واقعی، نمونه ای کاملاً مشابه از این قوس در آزمایشگاه ساخته و رفتار قوس مسلح شده را در مقابل شرایط بارگذاری مختلف مورد بررسی قرار داده اند. شکل ۸، به دلایل معماری نظر بر این قرار گرفته بود که تنها سطح داخلی قوس با پلیمرهای الیافی کربنی مقاوم سازی گردند.

نتایج بررسی الیافی کربنی برای مقایسه آن گزینه ای مناسب برای هر پلیمرهای الیافی نظر کلی بر استفاده از آرامید و پلیمرهای الیافی شیشه ای قرار داشت ولی در این مورد، نتایج آزمایشگاهی کاربرد پلیمرهای الیافی کربنی را مناسب تر نشان داد. اکنون این محققین مشغول مقاوم سازی قوس اصلی در قصر بولونیا میباشند.

۳.۲. مقاوم سازی قوس واقع در کلیسای شهر اسیسی

کلیسای شهر آسیسی در اثر زلزله های سال های ۱۲۷۹، ۱۳۲۸، ۱۷۰۳، ۱۷۴۷، ۱۷۸۱، ۱۷۹۹، ۱۸۳۲، ۱۸۵۹، ۱۹۱۷ و ۱۹۷۹ صدمات مختصری دیده بود لیکن در اثر زلزله مخرب ۲۶ سپتامبر ۱۹۹۷ در منطقه اُمبرییا، به قوس ها و دیوارهای این کلیسا و نیز به نقاشی ها و گچ بری های روی سقف و دیوارهای آن صدمات زیادی وارد شد. یک برنامه ملی و یک تلاش همگانی در ایتالیا برای بازسازی و مقاوم سازی این کلیسا آغاز شد. سرپرستی این برنامه را دکتر جیورجیو کروچی بر عهده داشت. مطالعات مختلفی برای مقاوم سازی و بهبود رفتار لرزه ای قوس های آسیب دیده در این بنا انجام گرفت. گزینه استفاده از دال بتنی برای ایجاد یکپارچگی قوس به دلیل افزایش بار مرده و گزینه استفاده از یک سازه کمکی فولادی به دلیل صدمه زدن به ظاهر هنری بنا کنار گذاشته شدند. به دلیل اهمیت گچ بری ها و نقاشی های واقع در سطح داخلی قوس به سیستمی که بر روی قوس کار شود نیاز بود. سرانجام تصمیم بر آن شد که از تیرچه های چوبی- پلیمری آویز استفاده شود، شکل ۹.

تشکیل می شد. در محل هائی همانند تاج قوس و در اطراف تکیه گاه ها که تمرکز تنش دیده می شد، لایه دیگری از آرامید با جرم ۳۶۰ گرم بر مترمربع و تاب کششی ۳ گیگا پاسکال استفاده گردید. برای اتصال لایه های مختلف به یکدیگر از اپوکسی بهره گرفته شد. برای کنترل تغییر شکل های قوس ناشی از زلزله، تیرچه های چسبانده شده به قوس با آویز فولادی متصل به سقف، به گونه ای که در شکل ۹ ملاحظه می گردد، نگهداری شده اند.

۳.۳. مقاوم سازی قوس واقع در بنای Elmi Pandolfi

در این بنا از الیاف پلیمری کربنی برای دیوارهای خارجی و یکی از گنبدها استفاده شده است. ابتدا صیقلی و صاف نمودن سطح خارجی گنبد به وسیله ماسه پاشی و نیز شستشوی آن با محلول های خاص صورت گرفت. در ادامه سطح خارجی گنبد با پرایمر

خاص و پس از آن مخلوط اپوکسی- رزین آغشته گردید و ورق های پلیمر الیافی بر روی آن چسبانده شد، شکل ۱۰.

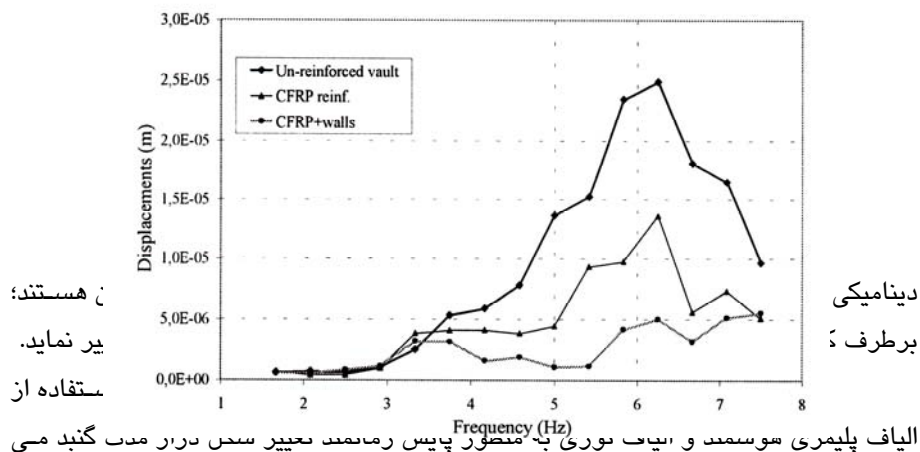
شکل ۱۰. سطح خارجی گنبد برای مقاوم سازی به وسیله پلیمرهای الیافی صیقلی و صاف شده است.

[8].

با توجه به این که رفتار گنبد به همراه مصالح پرکننده بر روی آن مد نظر و تحت بررسی بود، محققان در مراحل مقاوم سازی یک آزمایش دینامیکی به روش ارتعاش نیروئی بر روی گنبد انجام دادند. از آنجا که وجود مصالح پرکننده روی گنبد، با جلوگیری از ایجاد تغییر شکل های بیش از اندازه در گنبد، عاملی اثرگذار بر رفتار آن می باشد، محققان تصمیم بر این گرفتند که مصالح قدیمی روی گنبد را با آجر مجوف جایگزین کنند. با این کار ضمن بهبود عملکرد گنبد، وزن مرده آن نیز کاهش یافت، شکل ۱۱.

شکل ۱۱. استفاده از آجر مجوف برای پرکردن فضای روی گنبد و جلوگیری از ایجاد مکانیسم شکست و بهبود عملکرد آن، دقت در نمودار جابجائی بر حسب فر استفاده از مواد پرکننده روی گنبد به همراه مقادیر حد اکثر تغییر شکل گنبد را به شدت کاهش می دهد. مقدار حد اکثر تقریباً بدون تغییر باقی می ماند. این به معنای عدم تغییر خصوصیات و رفتار

باشد. فیبرهای نوری در بستر الیاف پلیمری قرار داده شده و با کنترل خصوصیات نوری این فیبرها، تغییر شکل های گنبد به صورت پیوسته در مکان و زمان ثبت می گردد، شکل ۱۳. یکی از مزایای استفاده از الیاف نوری (FOS) نسبت به ابزارهای اندازه گیری رایج مانند کرنش سنج، قابلیت کنترل و اندازه گیری تغییر شکل در تمام ناحیه به جای چند نقطه محدود می باشد. استفاده از الیاف نوری به همراه الیاف پلیمری ابزاری برای کنترل رفتار بنا در طول زمان را نیز فراهم ساخته است.

شکل ۱۳. استفاده از الیاف نوری برای کنترل تغییر شکل گنبد و

فایده های پیوسته و پیشنهادها

۱. مشکلات اجرایی سایر روش های مقاوم سازی و در مقابل سهولت اجرای پلیمرهای الیافی به عنوان یک مزیت استفاده از این روش مطرح می باشد. به عنوان نمونه استفاده از پوشش بتن مسلح برای نگهداری و ایجاد مقاومت مناسب دیوارهای با مصالح بنائی به دلیل تغییر در نمای ساختمان ویا وجود تعداد زیادی بازشو یا قسمت های طاق مانند در آن ها تقریباً غیر ممکن می باشد. استفاده از کلاف بتنی در تراز سقف (کف) و ایجاد اتصال مناسب بین دیافراگم (سقف)، کلاف بتنی و دیوارها یکی دیگر از روش های مقاوم سازی می باشد. اما این روش نیز ممکن است با تغییراتی که در هنگام اجرا در ظاهر بنا پدید می آورد اصالت تاریخی آن را بین ببرد. این در حالی است که امروزه الیاف پلیمری شفاف تولید شده اند که استفاده از آن ها حتی به عنوان پوشش و در سطح داخلی یا نمای بنا به هیچ وجه به چشم نمی آید و به اصالت بنا صدمه نمی زند.

۲. با کاربرد سایر روش های مقاوم سازی معمولاً در سختی و جرم بنا تغییرات زیادی ایجاد می شود که این مسئله ممکن است رفتار دینامیکی بنا را کاملاً تغییر دهد. در اکثر شرایط منظورتنها بالابردن مقاومت نهائی عناصر سازنده بنا بدون تغییر در رفتار دینامیکی کلی می باشد. با توجه به نسبت مقاومت به وزن بالای پلیمرهای الیافی این مهم به خوبی قابل دستیابی است. این موضوع به خوبی در آزمایشات انجام شده بر روی بنای Elmi Pandolfi ملاحظه شده است.

۳. با توجه به آزمایشات محققین ایتالیائی توصیه می شود در مقاوم سازی قوس ها و گنبد ها از پلیمرهای شیشه ای استفاده شود و پوشش پلیمری حتی الامکان در داخل قوس استفاده شود تا رفتار قوس کمتر به سوی ترد شکنی سوق داده شود.

۴. به واسطه انعطاف پذیری بیشتر پلیمرهای الیافی نسبت به سایر مصالحی که برای مقاوم سازی مورد استفاده قرار می گیرند، کاربرد آن ها برای تقویت قوس ها و سازه های انحنادار بسیار راحت تر می باشد و با توجه به اینکه این گونه طرح ها در آثار تاریخی ایران بی شمار یافت می شوند، یکی از بهترین گزینه ها برای مقاوم سازی بنا های تاریخی در ایران پلیمرهای الیافی به شمار می روند.

تشکر و قدردانی :

تهیه کنندگان مقاله از دکتر کلودیو مودنا و گروه تحقیقاتی ایشان در دانشگاه پادوا در کشور ایتالیا به خاطر اینکه مقالات خود را در اختیار قرار داده اند و نیز به خاطر پیشنهادات ارزشمند ایشان در تدوین این مقاله تشکر و قدردانی می نمایند.

منابع:

- 1) Mahdi, T., (2004), "Performance of Traditional Arches and Domes in Recent Iranian Earthquakes," Proc.13th World Conference on Earthquake Engineering, Vancouver, Canada, August 1-6, Paper No. 2871, online available at: <http://www.archidev.org/IMG/pdf/3.pdf>.
- 2) Valluzzi, M. R., and Modena, C., (2001), "Experimental Analysis and Modeling of Masonry Vaults Strengthened by FRP," Historical Constructions, Published by NCR (Nucleo DE Conservacao e Restavro), Guimaraes, Portugal, pp 627-635.
- 3) Valluzzi, M.R., Valdermarca, M., Modena, C., (2001), "Behavior of Brick Masonry Vaults Strengthened by FRP Laminates," J. Compos. Constr., ASCE, 5(3), pp 163-169.
- 4) Creazza, G., Saetta, A.V., Matteazzi, R., and Vitaliani, R.V., (2001), "Analysis of Masonry Structures Reinforced by FRP," Historical Constructions, Published by NCR (Nucleo DE Conservacao e Restavro), Guimaraes, Portugal, pp 539-545.
- 5) Faccio, P., Foraboschi, P., (2004), "Strengthening of Masonry Arches with Fiber-Reinforced Polymer Strips," J. Compos. Constr., ASCE, 8(3), pp 191-201.
- 6) Luciano, R., Marfia, S., and Sacco, E., (2002), "Reinforcement of Masonry Arches by FRP Materials: Experimental Tests and Numerical Investigations," Proceedings of ICCI02, San Francisco, California, 10-13 June, online available at: <http://quakewrap.com/research/azicci/pdf/117.PDF>.
- 7) Balsamo, A., Batista U., Herzalla A., and Viskovic, A., (2001), "The Use of Aramidic Fibers to Improve the Structural Behavior of Masonry Structures Under Seismic Actions," UNESCO International Millennium Congress, Paris, France, and 10-12 Sept., online available at: <http://www.unesco.org/archi2000/pdf/balsamo.pdf>
- 8) Bastianiani, F., Tommaso, D. A., Borri, A, Corradi, M., (2003), "Composite Seismic Retrofit and Advanced Distributed Fiber Optic Monitoring of an Historical Building in Foligno (Italy)", University of Perugia, Research Report, online Available at: <http://www.strutture.unipg.it/scienza/pdf/119.pdf>